

Μέχρι το άπειρο κι ακόμα παραπέρα

Ένας έφηβος, όπως είσαι εσύ, προσπαθεί να ανακαλύψει τον πραγματικό του εαυτό μέσα από μια διαδικασία προσαρμογής στα νέα δεδομένα της ζωής του.

α) Ποια πιστεύεις ότι ήταν τα βασικά μηνύματα και οι πιο σημαντικές ιδέες που ήθελε να περάσει η συγγραφέας μέσα από αυτήν την ιστορία;

Η συγγραφέας μέσα από το βιβλίο της πέρασε πολύ σημαντικά μηνύματα για τη ζωή γενικά, αλλά ιδίως για τη ζωή και τα προβλήματα των εφήβων. Αρχικά, το κυριότερο μήνυμα είναι ότι η πραγματική δύναμή μας είναι στον νου και όταν θέλουμε κάτι πολύ, μπορούμε με υπομονή και επιμονή να το καταφέρουμε, ακόμα κι αν όλοι γύρω μας είναι δύσπιστοι για το τελικό αποτέλεσμα, ακόμα κι αν πιστεύουν ότι είμαστε εκτός πραγματικότητας. Ύστερα, αντιλαμβανόμαστε ότι μερικές φορές οι έφηβοι όταν βρίσκονται υπό πίεση, παρανοούν αυτά που συμβαίνουν, παρεξηγούν τους γύρω τους και ξεσπούν με έντονα συναισθήματα, όπως με θυμό που δεν μπορούν εύκολα να καταπολεμήσουν. Πολλές φορές, όμως, συμβαίνουν διάφορα που τους προκαλούν έντονο θυμό, χωρίς να γνωρίζουν ούτε οι ίδιοι την αιτία. Κατόπιν, από τα γεγονότα που συνέβησαν μεταξύ του Μάνθου και των «φίλων» του από την προηγούμενη πόλη του, καταλαβαίνουμε ότι οι έφηβοι μπαίνουν στον πειρασμό να δρουν αντίθετα από τα πιστεύω τους, προκειμένου να γίνουν αποδεκτοί σε μια παρέα. Στη συνέχεια, όμως, όταν απομακρυνθούν από την παρέα τους, βρουν καταφύγιο σε μια άλλη και αντιληφθούν ότι δεν ήταν ο εαυτός τους αλλά κάποιος άλλος, αυτό τους βάζει σε σκέψεις. Επίσης, στην κρίση μιας σχέσης μεταξύ δύο ατόμων πάντα φταίει και οι δύο για την εσφαλμένη επικοινωνία, καθώς και για να επανακτηθεί πρέπει να κάνουν και οι δύο υποχωρήσεις. Επιπλέον, είναι σημαντικό να αποδεχόμαστε τον καθέναν όπως είναι, χωρίς διακρίσεις. Όλοι είναι ίσοι και κανείς δεν έχει λιγότερα δικαιώματα και υποχρεώσεις από τον άλλον. Επίσης, το βιβλίο μας δίδαξε ότι με την απώλεια της αλήθειας και της ειλικρίνειας, μπλέκεται ο νους μας και καταστρέφουμε με αυτόν τον τρόπο τις σχέσεις μας με τους γύρω μας, χωρίς να περνάμε καλά ούτε εμείς οι ίδιοι. Τέλος, όταν σε μία συγκεκριμένη στιγμή θέλουμε να κάνουμε κάτι, πρέπει να πράττουμε χωρίς καθυστέρηση, γιατί ο χρόνος κυλάει και μπορεί να μην έχουμε ποτέ ξανά την ευκαιρία να κάνουμε αυτό που πιστεύουμε ότι είναι σωστό.

β) Ποια συναισθήματα σου δημιουργήθηκαν, όταν διάβασες το βιβλίο και ποια ή ποιες σκηνές ξεχώρισες;

Αρχικά, όταν ανακοινώθηκε στον Μάνθο η μετακόμισή τους, ένιωσα ένα ίχνος απογοήτευσης που δεν τον ρώτησαν για τη δική του γνώμη, αν συμφωνεί, αλλά παράλληλα κατάλαβα ότι η μητέρα του το έκανε για το δικό του καλό, για να έχουν μία πιο εύκολη οικονομικά και κοινωνικά ζωή. Ύστερα, όταν ο Μάνθος επισκέφτηκε την πόλη που γεννήθηκε και ο «κολλητός» του ξέχασε να τον πάρει από το λιμάνι, αποδείχτηκε ότι δεν ήταν πραγματικοί φίλοι και ότι ο Φάνης είναι αχάριστος. Στη συνέχεια, χάρηκα που συνειδητοποίησε την πραγματικότητα και επανέκτησε τον πραγματικό του εαυτό, βρίσκοντας φίλους που νοιάζονταν για εκείνον. Ένιωσα ανακούφιση που ακολούθησε τις συμβουλές του Ευτύχη, της κυρίας Απέργη και της γιαγιάς του, διότι με αυτή τη στάση ζωής επανασυνδέθηκε με την οικογένεια του και έπραξε σωστά, όσο αναφορά τις ευθύνες του και τις μελλοντικές του αποφάσεις. Επιπλέον, ξεχώρισα ιδιαίτερα τρεις σκηνές του βιβλίου που μου εντυπώθηκαν συνδυαζόμενες με ανάμεικτα συναισθήματα. Η πρώτη, ήταν εκείνη που μετά το σχόλασμα ο Μάνθος και ο Αντώνης μπήκαν σε αυτό το μικρό, φιλόξενο, γεμάτο ζωντάνια και χαρά, σπίτι του Αντώνη με τη μητέρα του να ετοιμάζει πλούσιες μερίδες φαγητού μαγειρεμένες με αγάπη για τα άπορα παιδιά και τις μαμάδες τους, μοιράζοντάς τους χαμόγελα γύρω από το μεγάλο τραπέζι. Ύστερα, με άγγιξε ιδιαίτερα το γεγονός ότι ο Μάνθος κατέβηκε τρέχοντας από το λεωφορείο, για να προλάβει στην προηγούμενη στάση την κυρία που έκλαιγε, διότι κάτι άσχημο είχε συμβεί στο παιδί της και δεν είχε κανέναν να της συμπαρασταθεί, γι' αυτό και ο Μάνθος πήγε να τη βρει. Τέλος, πλημμύρισα από συναισθήματα χαράς στη σκηνή που ο Μάνθος με την οικογένειά του και τη Λόλα, τον σκύλο του, είναι αγκαλιασμένοι σε μια ονειρική παραλία του νέου τόπου διαμονής τους, έχοντας ξαναβρεί τη σχέση που είχαν παλαιότερα και είναι όλοι πια ευτυχισμένοι.

Μαρία Κούρτη,
Β'2 Γυμνασίου